

بسم الله الرحمن الرحيم

وزارت مسکن و شهرسازی -

عطف به نامه شماره ۱/۱۴۳۱/م مورخ ۱۳/۹/۶۱ اشعار میدارد:

آنچه را که از دقت و بررسی در تهیه و تنظیم آئین نامه قانون اراضی شهری مرقوم داشته‌اید فوق‌الانتظار نیست بدیهی است این وظیفه‌ای است که شرعا "قانونا" بعهدہ، تهیه کنندگان آئین نامه می‌باشد. ایراد شورای نگهبان هم به هر قانون و آئین نامه مفهومی نیست که در تهیه و تصویب آن مسامحه شده است چنانکه اعلام نظر شورای نگهبان بوسیله رسانه گروہی نیز رسمی و معمولی است همانطور که اصل قانون یا آئین نامه با اطلاع عموم میرسد نظر شورای نگهبان نیز اعلام میگردد بنا بر این جای نگرانی و سوء تفاهم نمی‌باشد.

و اما مواردی که در آئین نامه مورد ایراد شرعی است بشرح ذیل است:

۱- ماده ۵ - نسبت به زمینهای باثباتی که پس از تاریخ تصویب قانون لغو مالکیت اراضی موات شهری و پیش از تصویب این قانون عمران شده است نفی ایجاد حق خاص با موازین شرعی منطبق نیست.

۲- اطلاق ماده ۶ نیز در ارتباط با ایراد به ماده ۵ باید اصلاح شود.

۳- تبصره ۱ ماده ۱۰ که در مواردی که تعداد صاحبان اسناد از ۴ نفر بیشتر باشند عمل به ماده ۱۱ را مقرر میدارد خلاف موازین شرعی و خارج از محدوده ماده ۱۲ قانون است.

۴- در ماده ۱۸ - محدودیتهایی که برای مالک زمین با پیر علاوه بر آنچه در ماده ۸ مذکور است، مقرر شده است مغایر با موازین شرعی است.

۵- تبصره ۲ ماده ۲۴ که زمینهای را که با پروانه ساختمانی احداث بنا نمودند و تبصره ۳ و ۴ که اعیانی و مستحقات را نیز شامل این قانون نموده، مغایر با موازین شرعی است و از حدود آئین نامه قانون اراضی شهری نیز خارج است.

ب- آن قسمت که زمینهای معوض را از زمینهایی که در اختیار وزارت
کشاورزی و خارج از محدوده مورد عمل سازمان زمین شهری باشد
تعیین مینماید نیز به لحاظ اینکه خلاف ماده ۹ قانون است مغایر با
موازین شرعی میباشد.

۷- ماده ۵۲^(۶) ذیل ماده که تبدیل موقوفه را در صورت ضرورت طرح
و موافقت متولی تجویز کرده است با اینکه موقوفات از ضرورت مذکور
در قانون مستثنی شده است و بفرض ضرورت با امکان اجاره تعویض آن
شرعی نیست و همچنین متولی را مسئول معاملات انجام شده، قرارداد
و تملک زمین و پرداخت بهای آن مغایر با موازین شرعی است.

۸- ماده ۵۳^(۷) نیز که سازمان اوقاف و متولیان را در اجاره و تبدیل
به احسن مکلف به کسب نظر سازمان زمین شهری از جهت نیاز و عدم نیاز
نموده است و مفهومش اینست که در صورت نیاز باید به سازمان واگذار کند
نیز مغایر با موازین شرعی و خلاف استثناء اراضی وقفی از قانون -
مذکور است.

۹- ماده ۵۴^(۸) که واگذاری زمین را به متقاضیانی که سازمان زمین
معرفی کند الزام نموده مغایر با موازین شرعی و منافعی با استثناء
قانون است.

۱۰- ماده ۵۶^(۹) نیز که میگوید: "وقف جدید پس از اخذ... صورت -
میگیرد" با موازین شرعی منطبق نمیباشد.

۱۱- ماده ۵۷^(۱۰) نیز مغایر با موازین شرعی است و منافعی با استثناء
اراضی وقفی از قانون است.

۱۲- ماده ۶۰^(۱۱) نیز مثل ماده ۵۶ مغایر با موازین شرعی است.